

Katinka Mossin
Granheim
2045 Leirsund

Skedsmo 22/9-95

Tormod Tørstad
Skullerudvn 69
1188 Oslo

Herved følger mitt/Norsk Polarhundklubbs svar på ditt innlegg i neste Hundesport. Som du ser tror jeg vi ikke er uenige i annet enn i at hverken jeg personlig eller NP føler oss ansvarlig for tragedien i Alvdal.

Les vårt svar og jeg tror vi blir enige.

Men i tillegg til innlegget som vil komme på trykk, føler jeg at du også har behov for enkelte betraktninger i fra oss rundt ansvarsforholdet i Alvdal.

Jeg vet ikke om dette virkelig vil hjelpe deg, men jeg vil likevel dele mine tanker med deg. Jeg har også denne gangen i Hundesport forsøkt å unngå å kommentere selve tragedien og omstendighetene rundt den. Jeg føler nemlig at jeg vet for lite, samtidig som jeg ikke liker å henge ut folk offentlig. Uansett hvem og hvorfor.

Men som en personlig betraktning av hva jeg TROR har skjedd til deg personlig føler jeg er noe helt annet.

--

Jeg var vel en av de første innen hundemiljøet som fikk rede på at noe alvorlig hadde skjedd. Jeg ble ringt opp tidlig om morgenen etter "ulykken", med beskjed om at jeg måtte holde meg klar. Det hadde skjedd en ulykke med dødsfall forårsaket av en grønlandshund. Hvilken hund det gjaldt visste jeg ikke før neste dag, men hundeeiers navn fikk jeg med det samme.

Så gikk det slag i slag med telefoner og besøk i fra pressen. Jeg måtte svare på en mengde spørsmål uten å vite noe som helst annet enn at det hadde vært et dødsfall og at offeret var en gutt på ca 6 år.

Jeg prøver samtidig å ringe rundt til alle jeg kan tenke meg kjenner til hundeeieren og hans hunder. Etter en tid får jeg kontakt med oppdretter til en av hundene hans. Nå har jeg imellomtiden fått vite hvilken hund som sto for tragedien og kan spørre mer direkte om denne hundens oppførsel.

Opplysningene jeg får går ut på at Itoq var en snill og grei hund mot voksne, men han likte ikke barn. Barna fikk ikke lov til å gå bort til ham.

Etter disse opplysningene ser jeg for meg en forholdsvis normal hund som av en eller annen årsak er blitt grinete på barn. Kanskje har han i tillegg blitt tirret i forbindelse med "ulykken"? Kanskje har han som 10 år gammel blitt giktisk og har andre plager så humøret har hvert tynslitt?

Og i tillegg har man vært ekstra uheldig med hvor bittet traff? Var det ett bitt eller flere? Slike spørsmål gikk jeg rundt å stilte meg.

Men ved siden av så jeg også en side jeg ikke likte. På det nåværende tidspunkt reagerte jeg på langt nær så mye på hunden som jeg reagerte på hundeholdet.

Eier har en hund som IKKE er glad i barn. Denne hunden binder han i en kjetting på et tun hvor det daglig leker barn?
HVOR ER FORNUFTEN?

I tillegg ser jeg på bilder i avisene hvor hundene står bundet UTEN HUS? En grønlandshund tar selvfølgelig ikke skade av å ligge ute i sneen. De bor jo rett ute på Grønland. Men på Grønland blir skjelden en hund over 5-6 år på grunn av slitasje og gikt. Hvor er omsorgen for hundene?

Jeg får også høre rykter om at oppdretterne til en av hundene gang på gang har klaget til ham over hundeholdet. De har vært på nipet til å ta tilbake hunden de har solgt. Det skulle visst ha vært ekstra ille det siste halvåret i forbindelse med samlivsbrudd og nytt forhold. Hundene har ikke blitt trent, bare stått der. En plutselig treningsstopp og forsømmelse av stell vil selvfølgelig kunne skape aggresjon.

Som sagt, på det nåværende tidspunkt føler jeg at det egentlig ikke er så mye i veien med hunden Itoq, men derimot mye i veien med hundeholdet.

Så kommer det nye oppslag i avisene. Intervjuer med deg og tidligere "offer"!

Det var et virkelig sjokk. Hunden har grepet fatt i en unge som bare går bortover mot den!
Det er på ingen måte en forståelig reaksjon. Her kan man IKKE komme å si at det bare var uheldige omstendigheter. I tillegg lager hunden ekstremt store skader. Det er IKKE et bitt for å bli kvitt en unge han ikke "liker"!

Dette er et angrep på et bytte!

Denne hunden MÅ HA VÆRT GAL! Det er ikke BARE hundeeier lenger, men en GAL hund hos en ANSVARSLØS eier!

Ved første biteepisode så er det selvsagt ikke sikkert at eier har visst om hundens reaksjon på barn. Hunden har kanskje aldri vært i kontakt med små barn, og reaksjonen kan selvfølgelig ha kommet helt overraskende på eier. Men etterpå VET han!

For meg er det en selvfølge at en slik hund avlives øyeblikkelig. Når dette ikke ble gjort er det også en selvfølge at det påviler eier et spesielt ansvar for å holde hunden borte i fra barn.

MAN BINDER IHVERTFALL IKKE EN SLIK HUND PÅ ET TUN HVOR DET LEKER BARN!

Og han må vel ha fått minst en påminnelse om dette ute i løypa? Jeg kan ikke tenke meg annet enn at det også må ha vært Itoq. Reaksjonen som er beskrevet passer inn med reaksjonen den første gangen. En biteepisode i løypa uten videre tyder på at hunden nok en gang har prøvd å fange et "bytte".

Personlig kan jeg ikke se at det skal være mindre straffbart å sitte med en hund som Itoq, enn det er å kjøre en rusten bil med tynnslitte dekk. Å la ham stå bundet uten inngjerding også er som å legge ut på tur med samme bil på glatt føre. Når det i tillegg leker barn på tunet, må vi vel sammenligne det med samme bil på glatt vinterføre igjennom skolegården!

Vel, dette var mine personlige betraktninger om hva som har skjedd og om hvor ansvaret ligger. Disse tankene har jeg gjort meg etter å ha lest i avisene og hørt rykter, så du får ta de for det de er verd.

Vennlig hilsen Katinka Mossin